

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Δ' ΤΑΞΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ

A1. Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν ένδοξος άνδρας. Τα δεκαεφτά βιβλία του για τον δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του παρέμενε (έμενε μόνιμα) στην Καμπανία. [...] Επεδίωκε τη δόξα του Βιργιλίου και περιέβαλλε με αγάπη (λάτρευε) το πνεύμα του. Τον τιμούσε, όπως το παιδί το δάσκαλο. Το μνημείο του, το οποίο βρισκόταν στη Νεάπολη, το θεωρούσε σαν ναό.

Σε αυτή την πολιτεία, την οποία στεριώνουν οι νόμοι, οι καλοί πολίτες τηρούν τους νόμους πρόθυρα. Γιατί ο νόμος είναι το θεμέλιο της ελευθερίας, η πηγή της δικαιοσύνης. Ο νους και η ψυχή και η σκέψη και η κρίση της πολιτείας βρίσκονται στους νόμους. Όπως τα σώματά μας (δεν υπάρχουν) χωρίς το πνεύμα, έτσι και η πολιτεία δεν στέκεται χωρίς τον νόμο. Οι άρχοντες είναι θεράποντες των νόμων, οι δικαστές ερμηνευτές των νόμων και τέλος όλοι είμαστε υπηρέτες των νόμων: γιατί έτσι μπορούμε να είμαστε ελεύθεροι.

Όταν ο Άκκιος ήρθε (πήγε) από την πόλη Ρώμη στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος σε μεγάλη πια ηλικία είχε αποσυρθεί, έμεινε (κατέλυσε) σε αυτόν. Ο Άκκιος, που ήταν πολύ μικρότερος στην ηλικία, διάβασε σε αυτόν, επειδή το επιθυμούσε (μετά από επιθυμία του), την τραγωδία του, που ονομάζεται (της οποίας το όνομα είναι) «Ατρέας».

B1. α. poëta : poetae
vir : virorum
libri : liber
eius (το πρώτο) : ea
bello : bella
se (το πρώτο) : nobis
iudices : iudex
omnes : omni
Pacuvius : Pacuvi
nomen : nomina

β. clarus : clarior - clarissimus
grandi : granditer – grandius - grandissime

B2. α. erat (το πρώτο) : fuisti
tenēbat : tenebunt
studēbat : studere
servant : servatu
stat : steteram
possumus : potuerint
desideranti : desiderans - desideratura
lēgit : legitur – legetur

β. ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ : habeat,
ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ : haberet,
ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ : habiturus sit,
ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ : habuerit,
ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ : habuisset

Γ1. α. poeta : παράθεση στο Silius Italicus
pulchri : κατηγορούμενο στο libri
in Campania : εμπρόθετος επιρρηματικός προσδιορισμός στάσης σε τόπο στο tenebat
libertatis : γενική αντικειμενική στο fundamentum
grandi : επιθετικός προσδιορισμός στο aetate

β. Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση (καταφατική), εισάγεται με τον ιστορικό-διηγηματικό σύνδεσμο cum, εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική, γιατί ο ιστορικός cum υπογραμμίζει την βαθύτερη σχέση αιτίου-αιτιατού ανάμεσα στην χρονική και την κύρια πρόταση, είναι εμφανές το υποκειμενικό στοιχείο που εκφράζει η υποτακτική, ειδικότερα με χρόνο υπερσυντέλικο (venisset), γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (devertit: παρακείμενος) και εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν. Συντακτικά λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο devertit.

Γ2. α. boni : επιθετικός προσδιορισμός στο viri
viri : υποκείμενο του ρήματος servant
libenter : επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο servant
leges : αντικείμενο του ρήματος servant
servant : ρήμα

β. quae legibus continetur

γ. qui poeta epicus erat

δ. • ad eam civitatem
• Tarenti